

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-118/15-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlenji Fellner, predsjednice vijeća, Marine Kosović Marković, mr.sc. Inge Vezmar Barlek, Marine Kosović Marković, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta pokrenutom po zahtjevu A. J. iz R., na sjednici vijeća održanoj 26. listopada 2015.

r i j e š i o j e

Postupak se obustavlja.

Obrazloženje

Podnositelj je pred Upravnim sudom u Splitu pokrenuo upravni spor kojim osporava zakonitost rješenja tuženika Županije š.-k., klasa: UP/II-363-05/14-01/38, urbroj: 2182/1-15-14-2 od 9. srpnja 2014. Istom tužbom podnositelj osporava i zakonitost Odluke o izmjenama i dopunama Odluke o komunalnom doprinosu (Službeni vjesnik Šibensko-kninske županije, broj 2/13.). Upravni sud u Splitu rješenjem broj: UsIsav-167/15 od 2. srpnja 2015. oglasio se nenadležnim u dijelu u kojem podnositelj osporava zakonitost općeg akta te je predmet ustupio ovom Sudu na nadležno rješavanje.

Iz sadržaja podnesenog zahtjeva proizlazi da podnositelj osporava odredbu članka 3. navedenog općeg akta i smatra da je ova odredba u suprotnosti s pravnom stečevinom Europske unije, osnivačkim ugovorima i načelima prava općenito. Poziva se na četiri tržišne slobode osnivačkog ugovora odnosno slobodu kretanja roba, osoba, usluga i kapitala iz kojih se izvode temeljna načela tržišnog natjecanja i to načelo nediskriminacije, jednakog tretmana, transparentnosti i uzajamnog priznavanja i razmjernosti. Smatra da mu je onemogućen pristup tržištu uz iste uvjete što je u suprotnosti s načelima Europske unije i Ugovorom RH o pristupanju Europskoj uniji. Poziva se na opću zabranu diskriminacije sadržanu u Protokolu 12. uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda prema kojoj nitko ne smije biti diskriminiran od strane javnih tijela na bilo kojoj osnovi. Smatra da je prilikom utvrđivanja visine komunalnog doprinosa mjerilo stambena zgrada, a nositelj obveze vlasnik ili investitor. Također smatra da nema valjanog pravnog

osnova za ograničavanje jednokratnog prava na djelomično oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa u visini od 50% od obračunate vrijednosti komunalnog doprinosa samo na one obveznike koji su imali prijavljeno prebivalište na području Općine R. u bilo kojem periodu do 30. prosinca 1997. što se dokazuje potvrdom nadležnog tijela. Smatra da se ovom odredbom protivno zakonskim propisima, bez mjerne jedinice koja pokazuje različiti utjecaj stanovnika na financijsku snagu Općine R., stvara antagonizam domicilnog i doseljenog stanovništva. Ističe da odluke kao što je osporena mogu biti donesene i utemeljene samo i jedino na načelu razvrstavanja objekata prema njihovoj namjeni, načinu korištenja i smještaju u određenim zonama na području lokalne zajednice, a nikako prema izmišljenim i protuustavnim kriterijima podjele mještana prema datumu i vremenu doseljenja, odnosno prijave prebivališta. Navodi da mu je komunalni doprinos obračunat u vrijeme važenja osporene Odluke bez umanjenja. Predlaže da Sud oglasi ništetnim, poništi, podredno da ispravi osporenu odredbu općeg akta na način da se jednokratno umanjenje prizna svim obveznicima plaćanja komunalnog doprinosa koji grade građevinu za zadovoljavanje isključivo svojih potreba stanovanja (do 150 m² bruto razvijene površine).

Odgovarajućom primjenom odredbe članka 32. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12. i 152/14.) donositelj općeg akta, Općinsko vijeće Općine R. pozvano je da dostavi očitovanje na podneseni zahtjev. Donositelj akta nije dostavio očitovanje, a na navode zahtjeva očitovao se općinski načelnik Općine Rogoznica putem punomoćnika K. L., odvjetnika u Š., A. S. 7. U dostavljenom očitovanju osporava sve navode zahtjeva i poziva se na Odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: U-II-577/02 od 12. ožujka 2003. Predlaže da Sud zahtjev odbije uz naknadu troška očitovanja u iznosu od 2.500,00 kn.

Općinsko vijeće Općine R. na sjednici održanoj dana 21. prosinca 2012. donijelo je Odluku o izmjenama i dopunama Odluke o komunalnom doprinosu (Službeni vjesnik Šibensko-kninske županije, broj 2/13.).

Odredbom članka 3. izmijenjen je članak 13. Odluke o komunalnom doprinosu (Službeni vjesnik Šibensko-kninske županije, broj 1/10., 5/10., 9/10., 2/11., 4/11. i 2/12.).

Dana 17. travnja 2013. Općinsko vijeće Općine R. donijelo je Odluku o izmjenama i dopunama Odluke o komunalnom doprinosu (Službeni vjesnik Šibensko-kninske županije, broj 6/13.) a odredbom članka 1. ove Odluke u cijelosti je izmijenjen članak 13. Odluke o komunalnom doprinosu (Službeni vjesnik Šibensko-kninske županije, broj 1/10., 5/10., 9/10., 2/11., 4/11., 2/12. i 2/13.).

Prema odredbi članka 4. Odluka je stupila na snagu osmog dana od dana objave u „Službenom vjesniku Šibensko-kninske županije“.

Iz navedenog slijedi da osporena odredba članka 3. Odluke o izmjenama i dopunama Odluke o komunalnom doprinosu (Službeni vjesnik Šibensko-kninske županije, broj 2/13.) više nije na snazi.

Odredbom članka 88. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima propisano je da će sud rješenjem obustaviti postupak kad prestanu postojati pretpostavke za njegovo vođenje.

Prema odredbi članka 79. Zakona o upravnim sporovima, u upravnom sporu svaka stranka podmiruje svoje troškove. Kako općinski načelnik nije sudionik ovog postupka ocjene zakonitosti općeg akta, to o zahtjevu za naknadu troškova njegovog očitovanja nije posebno odlučivano.

Budući da odredba osporenog općeg akta više nije na snazi, valjalo je temeljem odredbe

članka 88. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima, postupak obustaviti.

U Zagrebu 26. listopada 2015.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner, v.r.